

DIALOGEN INTERVJU JULIA SVENSSON

Mikael Olsson:

→ Det handlar om att lyssna som i en relation.

Mikael Olsson vill skapa bilder som minnen, utan yviga gester. När han kommer till ett hus tar han en kopp kaffe och försöker skapa en dialog med huset.

Vad är det första du tittar på när du kommer till ett hus?

– Jag försöker förstå huset, går till exempel igenom alla rum och registrerar med alla mina sinnen och försöker få ett känslomässigt intryck. Jag försöker uppfatta det specifika i arkitekturen och bryta ned det tredimensionella och tolka det till en bild. Samt att välja de stämningar som tolkningsmässigt är karaktäristiska. Jag vill lära känna huset genom att ha en dialog med det, precis som en person. Det kan vara så enkelt att man tar en kaffe och lyssnar in huset, låter ljus och ljud närma sig till att man sover över i huset och lever något slags vardagsliv. Som i en relation handlar det om att lyssna och vara inklämmande också.

– Jag vill bli medveten om hur jag erfar rummet för att kunna återge det i ett fotografi. Jag tänker inte mer eller mindre konstnärligt, jag försöker göra en intressant tolkning och är inte så intresserad av en regelrätt representation. Ett rum är både identitet och roll.

– Jag tycker att arkitekterna Jacques Herzog och Pierre de Meuron har ett unikt förhållande till fotografi och representation av arkitektur som är bortom det beskrivande. De har sedan början av 1990-talet samarbetat med konstnärer som arbetar med fotografi och bild. Den schwei-

ziske arkitekten Christian Kerez har också ett intressant förhållningssätt till bild men han är också själv fotograf och djupt konstintresserad.

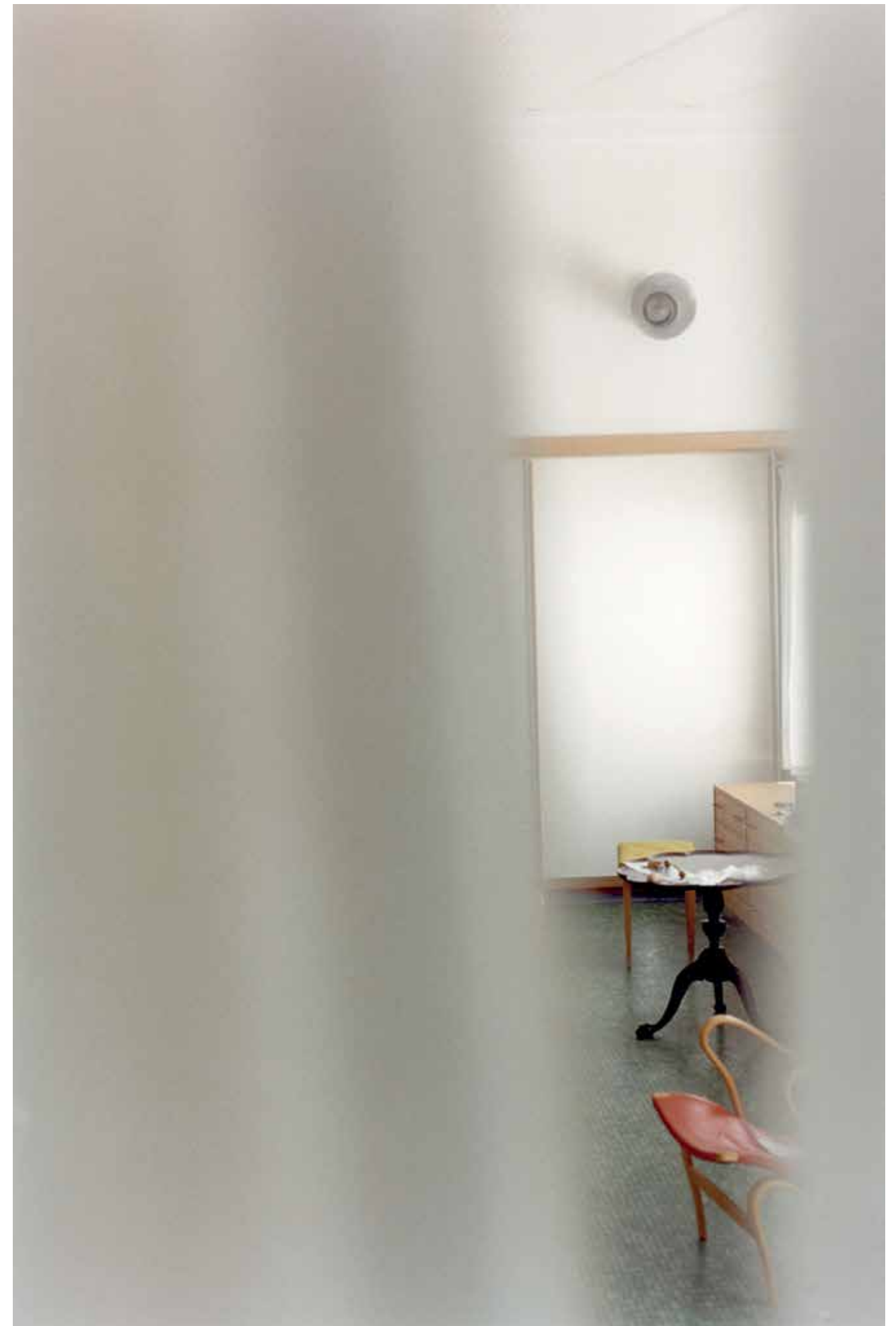
Vilket ljus tycker du är bäst att jobba i?

– Det skugglösa ljuset när solen ligger bakom höga moln och som får motivet att träda fram utan dramatiska skuggor. Jag vill skapa ett minne som inte har en massa yviga gester utan som låter motivet träda fram.

Har hus och platser en själ? I så fall, hur gör du för att fånga den?

– När jag närmade mig Bruno Mathssons hus Frösakull utgick jag från en attraktion som jag ville utforska. Jag började konceptuellt förvandla huset och dess rum i olika scener, ibland genom att lyfta bort alla möbler eller genom att återskapa möjliga rum. Till exempel så har jag cirka 20 olika fotografiska versioner från Frösakulls vardagsrum. Det i sig talar emot en entydig bild av platsens själ. Jag ser byggnaden Frösakull som ett koncentrat av Sverige genom dess förhållande till ljus, luft och dess personliga modernistiska historia med Bruno Mathsson.

– I Södrakull undersöker jag även fotografiets förhållande till seende, perspektiv, vision och voyeurism. Gemensamt i båda arbetena är dialogen mellan intimitet och frånvaro, samt en idé om vad minne eller ett oprecist minne kan vara. Jag vill lyfta frågor bortom motivet som kan nå djupare in i oss alla. Varför tittar vi på en bild? Vad gör en bild med oss? Vad har vi för förhållande till rum?

FK03.2003 © Mikael Olsson, C-print, Galerie Nordenhake (Från serien Södrakull Frösakull)

Hur ser du på bildbehandling och retuschering?

– Bildbehandling, manipulation och retuschering har existerat sedan fotografins födelse vid val av objektiv, film, papper eller genom att klippa och klistra. Det är bara verktygen som förändras. Titta på Le Corbusiers bilder från Villa Schwob (1912–16) där han retuscherade bort oönskade detaljer för att visa idén om byggnaden snarare än att beskriva den journalistiskt.

– Södrakull Frösakull, till exempel, är en analog process med kamera och film. Bilderna är manuellt kopierade av mig utan något digitalt efterarbete. För mig har storformatkameran ett motstånd som gör att man tvingas sänka hastigheten och öka koncentrationen i seendet, i den analoga filmen finns en materialitet som är mer fysisk. Jag arbetar även digitalt i processen när jag inte kan uppnå det jag vill och använder även digitalkamera i uppdrag.

Vilka arkitekturfotografer inspirerar dig?

– Jag intresserar mig för bild, konst och arkitektur men genren arkitekturfotografi är inget jag tänker på. Jag är snarare intresserad av konstnärer som genom bild närmar sig den byggda värld vi lever i med dess arkitektur. Några exempel är serien *Theaters* av Hiroshi Sugimoto, där arkitekturen står som fond i hans intresse att avslöja tid i fotografi samt *Strassen* av Thomas Struth där en existentiell närvaro framträder i de avfolkade stadsrummen. *Bilder av brott* av Lars Wallsten beskriver också rum på ett intressant laddat sätt. Men se även gärna Lewis Baltz, Michael Schmidt, Dan Graham, Sophie Ristelhueber samt Dayanita Singh. ○

INTERVJU AV JULIA SVENSSON

FAKTA

Född: I Lerum.
Bor: I Göteborg och Stockholm.
Utbildning: Studerat vid Högskolan för Fotografi och Film, Göteborgs universitet (1993–96), Brooks University of Photography, Santa Barbara, CA (1995) samt studerat Teori och Historia vid

Institutionen för Arkitektur, Chalmers, Göteborg (2001–02).
Bakgrund: Bok *Södrakull Frösakull*, Steidl 2011. Har visat sina arbeten på bland annat Columbia University, New York (inbjuden av Mark Wigley), Hasselblad Center, Göteborg och Galerie

Nordenhake, där han är representerad.
Just nu: Arbetar med ett fotografiskt verk i dialog med Herzog & de Meuron och Ai Weiwei. Medverkar i en gruppställning på Galerie Nordenhake i Berlin till och med den 7 mars.